

1984/85:79

Måndagen den 11 februari

Kl. 12.00

1 § Svar på interpellation 1984/85:71 om ett centrum för mikroelektronik i Lund

Anf. 1 Industriminister THAGE PETERSON:

Herr talman! Lennart Pettersson har ställt två frågor till mig om forskning och utbildning inom elektronikområdet i Skåne:

1. Hur ser industriministern på utökade satsningar på forskning och utveckling inom elektronikområdet för att stödja en gynnsam strukturomvandling och öka den svenska industrins konkurrenskraft?
2. Är regeringen beredd att stödja skånsk och övrig sydsvensk industri genom en satsning på ett centrum för mikroelektronik vid Lunds tekniska högskola enligt det principförslag som utarbetats inom högskolan i samverkan med näringsliv och regionala intressenter?

När det gäller den första frågan vill jag framhålla att mikroelektroniken är ett område som prioriteras av regeringen. Den prioriterade ställningen visas av de åtgärder regeringen redan har vidtagit. Det nationella mikroelektronikprogrammet (prop. 1983/84:8, NU 11, rskr 130) är ett exempel på detta. Detta program utgjorde i sig den av Lennart Pettersson efterfrågade utökningen av satsningarna på forskning och utveckling inom elektronikområdet.

Den strukturomvandling som elektronikutvecklingen ger upphov till leder även till krav på utbildningsväsendet. Jag vill därför erinra om att chefen för utbildningsdepartementet i årets budgetproposition (prop. 1984/85:100, bil. 10, s. 270) utgått ifrån att utbyggnaden av data- och elektronikutbildning är så högt prioriterad av berörda högskoleenheter att dessa är beredda att vid behov fördela om medel för detta område.

När det gäller den andra frågan vill jag inledningsvis nämna att en rad olika initiativ har tagits på olika högskoleorter i landet för att öka samarbetet mellan näringsliv och högskola inom elektronikområdet. Ett exempel på detta är elektronikcentrum i Kista. Ett likartat initiativ har tagits i Linköping. Jag har även erfarit att intresse för ett elektronikcentrum finns i Göteborg.

*Om ett centrum för
mikroelektronik i
Lund*

Det är i detta sammanhang som frågan om ett mikroelektronikcentrum i Lund skall ses.

Jag vill framhålla att regeringen ser mycket positivt på de initiativ som tas för att förbättra samarbetet mellan näringsliv och högskola, bl. a. i form av nyss nämnda gemensamma satsningar i olika centrumbildningar.

Det är dock viktigt att komma ihåg att det främsta ansvaret för gemensamma lokala satsningar på elektronikområdet vilar på de regionala intressenterna. Kommuner och näringsliv måste ta ett direkt ansvar för att de initiativ som tas också fullföljs. Detta gäller såväl i Kista som i Lund och på andra högskoleorter. Om det ställs krav på en statlig delfinansiering är det framför allt berörda myndigheters uppgift att pröva var medlen gör den för landet största gemensamma nyttan. Regeringens främsta uppgift i dessa sammanhang är att se till att tillräckliga resurser finns tillgängliga och att olika insatser samordnas så att största möjliga nytta uppnås totalt sett. Genom det nationella mikroelektronikprogrammet samordnas utbildning, forskning och tekniskt utvecklingsarbete samtidigt som erforderliga resurser tillförs dessa områden.

Jag vill framhålla att i samband med att myndigheterna överväger medelstillskott till olika centrumbildningar bör mikroelektronikprogrammets medel även kunna komma regionala projekt till del.

Anf. 2 LENNART PETTERSSON (s):

Herr talman! Jag ber att få tacka industriministern för svaret.

Först en liten bakgrund till frågorna i interpellationen. Trots ett gynnsamt geografiskt läge har Skåne högre arbetslöshet än genomsnittet för riket. Det är oroande, tycker vi, att ett storstadslän som Malmöhus län med 750 000 invånare har den högsta procentuella arbetslösheten i Götaland, bortsett från Blekinge. I Malmöhus län var i december 4,2 % öppet arbetslösa, medan Stockholms län hade landets lägsta arbetslöshet med sina 1,5 %. Enbart Malmö kommun har en arbetslöshet på 5,7 %. Tydligare än så kan inte obalansen mellan olika storstadsregioner illustreras.

Det är i och för sig glädjande att arbetslösheten totalt sett har sjunkit jämfört med ett år tidigare, och detta är utan tvivel ett resultat av regeringens framgångsrika ekonomiska politik. Men den övergripande ekonomiska politiken ger tyvärr inte tillräckligt positiva effekter för Skånes del.

Det som gjorde att Skåne tappade så mycket under 1970-talet, och att regionen nu har så svårt att komma loss sysselsättningsmässigt, är utan tvivel den speciella näringslivsstrukturen i vår del av landet. Skånsk industri är nämligen i högre grad än många andra regioners inriktad på den svenska, inhemska marknaden. Gjorda undersökningar visar att mer än hälften av realkapitalet i det skånska näringslivet återfinns inom hemmamarknadsföretag med som regel låg expansionskraft. För Sverige i sin helhet är motsvarande andel ca en tredjedel av realkapitalet. Det är därför som Skåne inte tillräckligt har kunnat dra nytta av den exportledda industriexpansion som vi nu har, samtidigt som man för hemmamarknadsindustrin också fortsättningsvis förutser en väsentligt sämre utveckling.

---

*Om ett centrum för
mikroelektronik i
Lund*

Mot bakgrund av att Skåne är en betydande jordbruksregion, med närmare 30 % av svensk livsmedelsindustri, förbättras självfallet inte heller situationen av de förväntade neddragningarna på jordbruks- och livsmedelsområdet inom ramen för en ny jordbrukspolitik.

För att sammanfatta, har vi helt enkelt i Skåne en ogynnsam industristruktur med en alltför liten andel av den expanderande verkstadsindustrin och alltför stora andelar inom stagnerande eller tillbakagående industribranscher såsom byggmaterial-, teko-, gummivaru-, varvs- och livsmedelsindustri.

Det är därför som det behövs olika långsiktiga industripolitiska satsningar i Skåne, som kan stödja den nödvändiga omställningen av regionens industri. Detta är också vad socialdemokraterna i Skåne har fört fram i sitt näringspolitiska program Framtid för Skåne, och vi tror också att vi har ett starkt stöd för detta i vår region.

När det gäller industrins förnyelse intar elektroniken och datatekniken en nyckelroll, både när det gäller att göra traditionella industrier fortsatt konkurrenskraftiga och när det är fråga om vad som kan bli utgångspunkt för nya framtidsföretag. Skåne – och f. ö. hela Sydsverige – har i den tekniska högskolan i Lund en resurs som blir allt viktigare genom den snabba tekniska utvecklingen, och det är av strategisk betydelse för den långsiktiga sysselsättningsutvecklingen att högskolan ges resurser att utvecklas till en stark motor för förnyelsen av regionens näringsliv.

I samverkan med intressenter som länsstyrelse och handelskammare har det inom Lunds tekniska högskola utarbetats förslag till ett centrum för mikroelektronik. Det är ett principförslag, som man nu arbetar vidare på och fördjupar, och det syftar till att komplettera högskolans nuvarande resurser på data- och elektronikområdena och inrikta dessa på att starkare stödja en industriell förnyelse i Skåne och Sydsverige. Jag vill understryka att socialdemokraterna i Skåne fäster stor vikt vid att förslaget kan genomföras, och det är vår förhoppning att regeringen ställer upp och ekonomiskt hjälper till med dess genomförande. De kostnader det här blir fråga om för staten är en framtidsinvestering, som på sikt kommer att ge en betydande avkastning genom sitt bidrag till ökad tillväxt och minskad arbetslöshet i Skåne. Bl. a. varvskrisen bör ha lärt oss vad det kostar att tvingas gå in och bekämpa arbetslöshet i en region på ett alltför sent stadium. Thage Peterson har ju också sagt att han som industriminister hellre sysslar med förebyggande hälsovård än med akutsjukvård inom näringspolitiken. Vi tar fasta på det, herr industriminister!

Förslaget innebär bl. a. förstärkningar inom högskolans ram i form av en utökning av civilingenjörsutbildningen med 100 årsplatser, från 400 till 500. Dessutom föreslås en påbyggnadsutbildning ovanpå civilingenjörsexamen, med 80 studieplatser per år inom specialområden, i tid omfattande ett halvt till ett år. Därtill kommer förstärkning av vissa basresurser som kan betjäna utbildning, forskning samt kunskapsspridningen utanför högskolan.

Kunskapsspridningsdelen i förslaget i övrigt omfattar en betydande fortbildning av tekniker från sydsvenskt näringsliv och uppbyggandet av ett regionalt CAD/CAM-system.

På motsvarande sätt som har skisserats i det s. k. Kistaprojektet i Stockholm skall man också i samverkan mellan högskolan, industrin samt regionala och kommunala intressenter i Sydsverige bygga upp ett Elektronikforum Syd, som skall ha ansvaret för planeringen av den utbildning, forskning och utveckling som ligger närmare de enskilda företagen än utbildning och forskning vid högskolan som regel kan göra.

Jag vill nämna de summor som är involverade. För ökad utbildning och forskning inom högskolans ram förutses engångsinvesteringar på ca 35 milj. kr. och årliga driftskostnader på 30 milj., varav 20 skulle falla på en utökad antagning till civilingenjörsutbildningen och 10 milj. kr. på påbyggnadskurserna ovanför civilingenjörsexamen.

För regional CAD/CAM-verksamhet behövs investeringar i storleksordningen 6 milj. kr. samt ett årligt statligt bidrag på maximalt 1 milj. kr., beroende på i vilken utsträckning som den mindre industrin behöver stöd.

Elektronikforum Syd bör i princip kunna finansiera sig självt efter ett inledande uppbyggnadsskede. Möjligen kan man tänka sig att viss utbildning som beställs av de minsta företagen kan subventioneras.

Inriktningen tidsmässigt är att mikroelektronikcentrumets verksamhet skall kunna sättas i gång den 1 juli 1986.

Industriministern säger nu i sitt svar: "Om det ställs krav på en statlig delfinansiering är det framför allt berörda myndigheters uppgift att pröva var medlen gör den för landet största gemensamma nyttan." Regeringens främsta uppgift i dessa sammanhang, säger industriministern vidare, är att se till att tillräckliga medel finns tillgängliga.

Detta tar vi i Skåne, herr talman, som ett gott tecken, och vi avser självfallet att fullfölja det här projektet. Men vi efterlyser en politisk vilja från regeringen och industriministern, att man är beredd att stötta den här satsningen som vi tror har mycket stor näringspolitisk och industriell betydelse för Skåne och resten av Sydsverige.

Industriförbundet har nyligen genomfört en uppvakting hos regeringen och då framfört krav på ytterligare åtgärder för att häva teknikerbristen inom industrin. Industriförbundet har uppskattat underskottet på civilingenjörer till 900 per år. Underskottet är särskilt stort på elektronikområdet. Det förslag om ett elektronikcentrum som tekniska högskolan i Lund arbetar med innehåller i högskoledelen, som jag sade, en utökad antagning av 100 civilingenjörer per år på data- och elektroniklinjerna. Jag konstaterar att här drar helt uppenbart riksintresset och det regionala intresset åt samma håll, även om vi i Skåne är ganska blygsamma när det gäller kraven på en utökad antagning just vid högskolan i Lund, eftersom vi bara begär 100 nya platser.

I Lund ligger man, som sagt, i startgroparna för en ökad intagning till tekniska högskolan, och vi vet att detta behövs. Därtill vill vi socialdemokrater i Skåne att tekniska högskolan i Lund skall ges resurser för att aktivt sprida elektronik-kunskaper och medvetandet om datateknikens möjligheter, så att man på detta sätt kan stödja industriutvecklingen i Skåne. Vi menar att vi måste bryta den industristagnation som har kännetecknat vår region sedan början av 1970-talet. Med en satsning på utveckling, forskning och

fortbildning på elektronik- och dataområdet vid och kring tekniska högskolan i Lund tror vi att goda möjligheter kan skapas för att bryta den onda cirkeln.

Det framgår av svaret att även om industriministern – så vill jag i alla fall tolka det – är starkt intresserad av att satsa på elektronik och industriell förnyelse, är statens resurser inte helt outtömliga. Tvärtom måste naturligtvis det svåra budgetläget beaktas även inom högt prioriterade anslagsområden. Till detta vill jag säga att det som nu föreslås från skånsk sida, sett i perspektivet av en del tidigare genomförda regionalpolitiska satsningar på annat håll i vårt land, inte rör sig om några stora belopp. Detta hindrar inte att det är helt rimligt att det skånska näringslivet liksom regionala och kommunala intressen är med och betalar. Jag tror också, herr industriminister, att den viljan finns. Genom att medel från förnyelsefonderna kan användas för detta ändamål har regeringen skapat ett instrument som bör kunna ge skånsk industri en extra stimulans att vara med och bidra med ekonomiska resurser. Om staten tar sitt ansvar för kostnaderna för den utökade civilingenjörsutbildningen och påbyggnadsutbildningen och om vissa anslag kunde utgå inom ramen för det nationella mikroelektronikprogrammet, är jag säker på att det skånska näringslivet tillsammans med de fackliga organisationerna är berett att ställa upp ekonomiskt via förnyelsefonderna. Jag tycker inte att det skulle vara orimligt att företagen med förnyelsefondernas hjälp stod för en god del av kostnaderna för de engångsinvesteringar både inom och utom högskolan som krävs.

Jag vill fråga industriministern om vi inte skulle kunna vara överens om att en uppgörelse om en sådan kostnadsfördelning vore rimlig.

Låt mig sluta detta ganska långa inlägg, i vilket jag också velat teckna bakgrunden till den industriella situationen i Skåne, med att ställa några följdfrågor till industriministern.

Den första frågan ställs mot bakgrund av den uppvaktning om teknikerbristen som Industriförbundet nyligen gjorde hos regeringen. Hur ser industriministern på planeringen av ett mikroelektronikcentrum i Lund mot bakgrund av de alarmerande siffror när det gäller teknikerbristen inom industrin som Industriförbundet har presenterat?

Min andra fråga ställer jag mot bakgrund av att jag inte tycker att interpellationssvaret gav riktigt klart besked om i vilken utsträckning regeringen är beredd att aktivt stödja det här projektet vid tekniska högskolan i Lund. Kan vi, förutsatt att man kan komma överens om en rimlig kostnadsfördelning, räkna med regeringens intresse av att stödja en satsning av den storleksordning som jag nu har skisserat och som bygger på det förslag till mikroelektronikcentrum som har utarbetats? Hur ser industriministern f. ö. på vad som kan vara en rimlig fördelning av kostnaderna mellan de olika intressenterna med tanke på de komponenter som ingår i det förslag som jag här har redovisat?

Måndagen den
11 februari 1985

*Om ett centrum för
mikroelektronik i
Lund*

Anf. 3 Industriminister THAGE PETERSON:

Herr talman! När näringsutskottet, som Lennart Pettersson är ledamot av, behandlade regeringens förslag till mikroelektronikprogram pekade utskottet på önskvärdheten av att den nuvarande koncentrationen till Stockholmsregionen inte onödigtvis skulle förstärkas och att styrelsen för teknisk utveckling, STU, vid den fortsatta planeringen av programmet skulle beakta de betydande resurser på mikroelektronikområdet som har byggts upp på andra håll i landet. Jag har ingen annan uppfattning och hade det inte heller då jag lämnade propositionen till riksdagen, än vad utskottet kom fram till i sitt påpekande. Regeringen arbetar nu i den anda som kommit till uttryck i utskottsbetänkandet; näringsutskottets intentioner skall naturligtvis följas. Jag vill med utgångspunkt i detta göra några påpekanden.

Jag vet att styrelsen för teknisk utveckling, STU, har på gång, en kartläggning av de olika centrumbildningar som nu är aktuella på olika orter i Sverige. I detta sammanhang kan det också övervägas hur den begränsade tillgången på medel gör den största gemensamma nyttan, så att man får en nationell syn även på tillämpningen av programmet. Det är angeläget att de pengar som finns i programmet – det rör sig inte om några småsummor, utan det är ett betydande program som riksdagen har ställt sig bakom – styrs så att högskolorna, näringslivet och de olika utvecklingscentra som nu börjar finnas på olika håll i landet samordnar sina insatser så, att vi får ut största möjliga nytta nationellt sett.

Jag vill tillägga för Lennart Pettersson att jag har gjort en inventering av vilka insatser som i dag görs från STU:s sida i Lundregionen. Den visar att nästan 11 milj. kr. har beviljats innevarande budgetår inom bl. a. områdena mikroelektronik, bildbehandling och CAD/CAM samt för stöd till utvecklingsarbete i mindre företag.

Som jag inledningsvis sade är det regeringens linje i fråga om såväl Kista som andra teknikcentra att ansvaret framför allt ligger på regionen, berörda kommuner och näringslivet där. I det avseendet har jag ingen annan uppfattning än den som Lennart Pettersson gett uttryck för. Om det ställs krav på en statlig delfinansiering är det framför allt berörda myndigheters uppgift att pröva var medlen gör den för landet största nyttan. Som industriminister måste jag naturligtvis hålla på denna princip och utgå ifrån att myndigheterna följer den. Detta stämmer också med näringsutskottets intentioner. Det hindrar inte att regeringen när det gäller Kista är positiv till att man flyttar statligt finansierad verksamhet dit. Det kan gälla att flytta viss specialistutbildning från KTH i Stockholm till Kista, men huvudlinjen måste vara en övergripande planering och helhetssyn på var vi skall göra insatserna för att de skall tjäna Sverige bäst.

Jag vill som svar på Lennart Petterssons två tilläggsfrågor framhålla att jag vid mina diskussioner med industrin ständigt betonar vikten av att industrin inte enbart satsar sina utvecklingsmedel i Kista, utan att det är angeläget att de regionala intressena tillgodoses. Med två stora företag på detta område – Lennart Pettersson kan helt säkert gissa vilka – för vi diskussioner om att det skall vara satsningar på andra orter, högskoleorter, i Sverige än just bara

Stockholm. Vi menar också, vilket vi noga har slagit fast, att det är viktigt att fler industrier än de storindustrier som deltar i de åtta forsknings- och teknikupphandlingsprojekten får del av resultatet. Det gäller också småindustrin på området. Vi har sagt – det framgår av vårt beslut och det vet Lennart Pettersson – att teknikprojektens resultat skall spridas till andra företag.

Jag kommer senare i vår att föreslå regeringen att redovisa ett nationellt informationsteknologiskt program för riksdagen. Programmet kommer att beröra frågor om utbildning, forskning och teknisk utveckling inom informationsteknologiområdet. I det sammanhanget blir det aktuellt att återkomma till frågan om utvecklingscentra på högskolorna. Vissa aspekter som Lennart Pettersson har berört i sin interpellation – det gäller bl. a. teknikspridningen – kommer att beaktas i samband med behandlingen av förslagen till regionalpolitiska åtgärder, dvs. i den regionalpolitiska proposition som jag har för avsikt att senare i vår föreslå att regeringen överlämnar till riksdagen.

Låt mig sedan, herr talman, lägga till ett par ord beträffande Skåne. Jag känner väl till arbetsmarknadsförhållandena i Skåne. Lennart Pettersson och jag är överens vad gäller hans beskrivning av förhållandena där. Den överensstämmer med den bild jag själv har. Näringslivet i Skåne har betydande strukturproblem, och i vissa avseenden har man också en föråldrad industristruktur.

Många långsiktiga åtgärder måste till. En åtgärd är att få till stånd utveckling som leder till fler småföretag i flera regioner och kommuner i Skåne. En annan åtgärd är att få till stånd planerade åtgärder på elektronikområdet och på områden som direkt kan kopplas till de förnämliga högskoleresurser som finns i Skåne. Här kommer inte minst utbildningsresurserna in i bilden.

Jag har, som Lennart Pettersson vet, vid flera tillfällen besökt Skåne och diskuterat dessa frågor med universitetsledningen och med ledningen för tekniska högskolan. Jag har också noga gått igenom det program på näringspolitikens område som det socialdemokratiska partidistriktet lagt fram – Framtid för Skåne. Jag vill gärna ge en eloge för detta ambitiösa program som dels tar upp strukturproblemen på ett riktigt sätt, dels pekar på åtgärder.

Vidare är det enligt min mening viktigt att framhålla att flera lokala initiativ har tagits i Skåne för att utveckla näringslivet och framför allt för att stimulera samverkan mellan näringsliv och högskola. Jag ser den interpellation av Lennart Pettersson som i dag behandlas här i kammaren som ett positivt resultat av det intresse som han personligen har i dessa frågor. Många initiativ som tagits i Skåne har ju lett till goda resultat. Det visar på skåningarnas idérikeedom och initiativkraft. Forskningsbyn Ideon är ett exempel på detta. I det sammanhanget har det inte varit svårt att övertyga företagen om de lokaliseringsfördelar som finns i Skåne. Närheten till universitetet i Lund är ett exempel.

När det gäller regionen som helhet har flera initiativ tagits från regeringens

sida. Årligen anvisas medel till länsstyrelsen för regionala utvecklingsinsatser. Dessa medel har bl. a. använts av den näringslivsdelegation som bildades i samband med varvskrisen 1978. Genom denna delegation har Stiftelsen för samverkan universitet och näringsliv, SUN, fått statliga pengar. Dessa medel har i sin tur använts vid uppbyggandet av forskningsbyn Ideon. Länsstyrelsen har, som Lennart Pettersson säkert känner till, fått i uppdrag av regeringen att delta i planeringen av den yrkesinriktade utbildningen, bl. a. inom data- och elektronikområdet. Länsstyrelsen har också fått pengar från regeringen för att inom ramen för dataeffektutredningens s. k. regionala projekt bedriva studier om vilka utbildningsinsatser som behövs för att man skall kunna möta den nya tekniken.

I fråga om allt detta har självfallet näringslivet ett stort ansvar. På den punkten är vi helt överens, Lennart Pettersson. Naturligtvis menar jag att förnyelsefonderna kan komma att betyda oerhört mycket i detta sammanhang. I de diskussioner som vi hade med näringslivet, i samband med tillkomsten av förnyelsefonderna, pekade vi också på sådana här åtgärder. De är nämligen avsedda just för utbildning på dataområdet och även för forskning och insatser som kan leda till industriell utveckling och förnyelse i en region.

Jag är, herr talman, beredd att vidare diskutera alla hithörande frågor med berörda myndigheter och organ i Skåne. Naturligtvis är jag också beredd på en fortsatt diskussion med Lennart Pettersson i olika sammanhang.

Anf. 4 LENNART PETTERSSON (s):

Herr talman! Jag måste tacka industriministern också för det kompletterande svaret på mina frågor. Det var så positivt för oss att det gör mig helt övertygad om att det arbete som pågår i Skåne kommer att få ett aktivt stöd från regeringen när det gäller att rätta upp den föråldrade industristrukturen.

Vi gläder oss åt att ha en industriminister som inte bara är medveten om de problem som vi har i Skåne utan som också i stort sett drar samma slutsatser som vi av den analys som måste göras i denna situation och även, såvitt jag kan se, är ganska överens med socialdemokraterna i Skåne, och jag tror med en stor del av Skånes befolkning, om vilka åtgärder som måste till. Framför allt är vi överens om att en betydande del av det som måste göras hänger samman med att fånga upp den snabba tekniska utveckling som nu pågår, inte minst i anslutning till högskoleutbyggnaden, och utnyttja den för att få en bättre industristruktur – genom att sprida kunnskap och öka satsningen på fortbildning och forskning inom företagen i vår region.

Det gläder oss att höra att vi har en industriminister som har den utgångspunkten i dessa diskussioner. Det inger oss förhoppningar om att också de i och för sig ganska höga belopp som ett mikroelektronikcentrum vid Lunds tekniska högskola kräver ändå skall kunna tas fram, med benägen medverkan från olika intressenter, inte bara staten – jag understryker det – utan även näringslivet och kommunala och regionala intressenter i övrigt. Men det är helt klart att en tung bit av detta i sista hand naturligtvis måste finansieras av staten. Det gäller bl. a. ett område som inte omedelbart ligger

under Thage Petersons domvärjo men ändå: utbildningssidan. Mot bakgrund av den teknikerbrist som totalt sett finns inom landet och mot bakgrund av den fortbildning som behövs, måste – även om det har satsats en hel del på utbildningssidan beträffande elektronik- och dataområdet – satsningarna där gå vidare.

Thage Peterson hänvisade till vad näringsutskottet har skrivit om den fortsatta utbyggnaden av utbildning och forskning på elektronik- och datateknikområdena, nämligen att resurserna bör spridas över landet, i varje fall att nuvarande koncentration till Stockholmsregionen inte bör förstärkas. Han sade sig dela den uppfattningen. Detta uttalande tog näringsutskottet inte därför att resurserna skulle spridas i ett jämntjockt lager över landet – de är alltför dyrbara för att förslösas på det sättet – utan därför att det skulle skapas ett antal stödjepunkter. De naturliga stödjepunkterna är i första hand de olika högskolorna, och dessa finns sannerligen också utanför Stockholmsregionen – det är vi alla medvetna om. Jag tror att högskolan i Lund, som ligger i Sydsverige, har goda möjligheter, om högskolan bara ges tillräckliga resurser. Eftersom industriministern understryker det uttalande som näringsutskottet har gjort på denna punkt, räknar vi med ett positivt bemötande när vi fortsätter diskussionerna om ett mikroelektroniskt centrum i anslutning till tekniska högskolan i Lund.

Industriministern var inne på tanken på en samordning av de verksamheter som bedrivs vid mikroelektroniska centra i olika delar av vårt land. Kunskapsspridningen är viktig, och den skall vara generell, och det skall finnas basresurser. Men det är alldeles riktigt, som industriministern säger, att olika centra rimligen bör specialisera sig på olika delområden inom elektroniken och datatekniken. Sverige är ett litet land, och vi kan inte satsa på allt på alla ställen. Jag kan lugna industriministern med att det förslag som nu läggs fram i Lund är ett förslag som är uppbyggt i medvetande om att en specialisering behövs. Förslaget är inriktat dels på regionens behov, dels på att man skall ta fasta på det kunnande som finns i Lund, där det finns speciella förutsättningar att göra insatser, med tanke på de personliga och materiella resurserna. Samordningstanken finns där alltså från början, och ingen drömmer om att gå över hela fältet.

Slutligen, herr talman, sade industriministern i sitt inlägg att det har gjorts en hel del satsningar i Lund, och det är alldeles riktigt. Framför allt har det skett utbyggnader, bl. a. på halvledarteknikens område, och vi håller på att utöka elektronikhuset i Lund. Detta kostar mycket pengar. Jag vill emellertid avslutningsvis säga att det gäller att fylla dessa byggnadskroppar med innehåll, därför att meningen inte är att de skall stå halvtomma. Med hjälp av denna tanke på ett mikroelektronikcentrum slår staten två flugor i en smäll: Man kan få till stånd en kunskapsspridning, man kan få en delfinansiering från näringslivets sida och man kan få full effekt av de satsningar som hittills har gjorts genom att ställa till förfogande de ytterligare resurser som behövs.

Överläggningen var härmed avslutad.

Nr 79

Måndagen den
11 februari 1985

---

*Om ett centrum för
mikroelektronik i
Lund*

---

*Meddelande om
frågor*

2 § Föredrogs och hänvisades
Motionerna
1984/85:2828–2830 till lagutskottet

3 § Föredrogs men bordlades åter
Konstitutionsutskottets betänkande 1984/85:21
Lagutskottets betänkanden 1984/85:14–16
Socialförsäkringsutskottets betänkande 1984/85:12
Kulturutskottets betänkande 1984/85:9

4 § Anmäldes och bordlades
Motionerna
1984/85:2831 av *Per-Olof Strindberg m. fl.*
1984/85:2832 av *Gunilla André m. fl.*
Förslag till lag om viten m. m. (prop. 1984/85:96)

1984/85:2833 av *Allan Ekström*
1984/85:2834 av *Per-Olof Strindberg m. fl.*
1984/85:2835 av *Bengt Kindbom m. fl.*
1984/85:2836 av *Christer Eirefelt och Kjell Johansson*
Konsumenttjänstlag (prop. 1984/85:110)

5 § Meddelande om frågor

Meddelades att följande frågor framställdes

den 8 februari

1984/85:395 av *Christer Eirefelt* (fp) till industriministern om statligt stöd till verksamheten vid Småföretagsekonomi i Göteborg:

I regeringens proposition om industriell tillväxt och förnyelse, daterad i februari 1984, aviserade industriministern att 5 milj. kr. skulle avsättas för att "främja samverkan mellan småföretag och högskolor".

Enligt uppgift har dessa medel nu fördelats till olika projekt.

I Göteborg har en mycket intressant verksamhet vuxit fram, Småföretagsekonomi, med ett stort antal näringslivsprospekt för just de mindre företagen.

Denna universitetsutbildning kombinerar teori och praktik, genom att studenterna halva tiden praktiserar ute i företagen med uppgifter som samtidigt behandlas på universitetet. På detta sätt kan lektionerna kopplas direkt till den verklighet man möter ute i företagen.

Utbildningen har rönt mycket stort intresse, och från Småföretagsekonomi i Göteborg har flera andra projekt initierats.

Trots detta hotas nu hela verksamheten, av brist på ekonomiska resurser. Enligt min uppfattning borde Småföretagsekonomi få del av de medel jag

nämnt ovan. När detta tydligen inte skett vill jag fråga industriministern:

Har industriministern för avsikt att på annat sätt medverka till att verksamheten vid Småföretagsekonomi i Göteborg kan fortsätta?

1984/85:396 av *Filip Fridolfsson* (m) till statsrådet Bengt Göransson om villkoren för kabel-TV-sändning:

Genom ingripande från TV-ledningen i Göteborg stoppades en kabel-TV-sändning från Smyrnaförsamlingen i Göteborg, enligt uppgift på grund av programmets behandling av abortfrågan.

Vill statsrådet redogöra för de regler som möjliggör för TV-ledningen att stoppa en kabel-TV-sändning?

6 § Kammarén åtskildes kl. 12.39.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert

Nr 79

Måndagen den
11 februari 1985

---

*Meddelande om
frågor*